

jo dog ganske klart, hvad det ærede Medlem Hr. Lange har fremhævet, at under en Omsætningsvirksomhed, som finder Sted under skiftende Konjunkturer, vil der fremkomme Konjunkturtab og Konjunkturgevinst, og alle, som lever af Omsætning eller Produktion, maa regne med Konjunkturtab og Konjunkturgevinst. Derfor er det ikke blot rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. Lange siger, at en Arbejderforretning med Øl eller med Kul eller med hvilken som helst anden Vare maa tage Hensyn til disse Konjunkturer og beregne sig Konjunkturavance for at imødegaa Konjunkturtab, men hvis det ærede Medlem, som jo nu talte paa Forbrugernes Vegne, vilde gaa ud i Arbejdernes Forbrugsforening og spørge dem, hvorledes de fastsætter deres Priser, vil han se, at de som alle, der handler med Varer, regner med en Konjunkturavance, og det er ganske nødvendigt, hvis de ikke vil gaa fallit under Konjunkturtab.

Det eneste Tidspunkt, hvor der har været en Mulighed for at foretage en almindelig Begrænsning af Konjunkturavancen, var i det lukkede Markeds Tid under Krigen, da Konjunkturerne var i uafbrudt og sikret Stigning, hvor man vidste, at Konjunkturerne steg fra Uge til Uge, fra Maaned til Maaned, fordi Varerne blev færre og færre, og derfor var underkastet den stigende Efterspørgsels og det formindskede Tilbuds almindelige økonomiske Regler om den derved fremkaldte Stigning i Priserne. Paa det Tidspunkt var det muligt at gennemføre en almindelig Begrænsning af Konjunkturavancen.

Naar man fra anden Side kritiserede det, pegede man hen paa det Øjeblik, da Konjunkturabet ved et Omslag vilde komme. Det var ogsaa det kritiske Øjeblik for en Konjunkturavancelovgivning af den Art, og derfor havde den ogsaa taget Hensyn hertil, idet det var ganske klart, at alle Virksomheder, som levede under Krigslovgivningens Konjunkturavancebegrænsning, havde opsummeret tilstrækkelige Midler til at imødegaa de Konjunkturtab, som kom i den følgende Tid. Det kan man se af de særligt prisregulerede Virksomheders særlige Forhold, idet nemlig disse stod Krisen igennem, medens andre, som ikke havde været paa samme Maade inde under Reguleringen, og som derfor havde haft Ret til,

straks da Prisfaldet kom, at kaste sig ud i Spekulationen, fik ganske anderledes skæbnesvangre Vilkaar.

Saa snart man nærmede sig den Tid, da den uafbrudte Konjunkturstigning ophørte, traf jeg derfor ogsaa Foranstaltninger til Ophævelse af den Konjunkturavancelovgivning, som fandtes, og alle i Den overordentlige Kommission var interesserede i dette — jeg takker det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen for hans Anerkendelse af denne Kommissions Virksomhed. Alle forstod, at det var nødvendigt her at foretage en Afvikling, og jeg beklager kun, at den politiske Udvikling medførte, at denne Afvikling ikke fandt Sted ud fra det Synspunkt, som havde ledet Den overordentlige Kommission, men at den blev afbrudt af en socialøkonomisk Betragtning, som var vildfarende: den Madsen-Mygdalske.

Det er formodentlig ogsaa ud fra det specielle Standpunkt, hvorpaa det ærede Medlem stiller sig, at han regner med for høje Avancer, medens det ærede Medlem Hr. Lange regner med for lave Avancer. Begge disse ærede Medlemmer benytter ganske forkerte Udgangspunkter, ganske andre Udgangspunkter, end det normale Menneske naturligt tager, naar han vil vide, hvad der er Fortjenesten paa en Vare. Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen siger følgende: En Vare koster 60 Ø. — han nævnte et bestemt Eksempel —, jeg sælger den for 200 Ø., det er altsaa en Avance paa 330 pCt. Det ærede Medlem regner nemlig hele Beløbet 200 for Fortjeneste, endskønt der er betalt 60 Ø. for Varen, og siger altsaa: Avancen er 330 pCt. Nu kommer jeg til den modsatte Yderlighed, det er det ærede Medlem Hr. Lange. Han siger: Varen koster 60 Ø. og sælges for 200, Avancen er 140; 140 i Forhold til 200 er 70 pCt. Nej, det sande er noget helt andet, det sande er: Den vedkommende har købt Varen for 60 Ø., han sælger den for 200, han har altsaa tjent 140, og dem har han tjent paa de 60, og det er 230 pCt.

Det er den eneste Maade at beregne Avancen paa, som ud fra en naturlig Betragtning overhovedet kan anvendes, og det er ogsaa den, Lovgivningen anvender. Det ærede Medlem Hr. Lange kan selv se, at vi har liggende for os et Lovforslag om Ændringer af Bestemmelserne mod uret-